

שיניקין 91
גבעתיים

רב ביכנ"ס וראש הכולל הרב משה גבאי שליט"א

תפארת צב"ד

כולל "מלכות שבתפארת"
ע"ש אלימלך ומלכה שוימר

ד"ר
נחמט טאמ

זמני השבת

- הדלקת נרות: 16:53
- צאת השבת: 17:53
- זמן ר"ת: 18:28

פרשת יתרו

עלון מס': 297

הקדים הקב"ה את הנשים לאנשים, אמר הקב"ה כשבראתי את העולם לא צויתי אלא לאדם הראשון ואח"כ נצטווית האשה ועברה וקלקלה את העולם. עכשיו אם אין אני קורא לנשים תחילה הן מבטלות את התורה. לכן נאמר כה תאמר לבית יעקב. זה מה שנאמר אשה בונה אשה הורסת, היא גם יכולה להתבע על הפרעה לבעלה, על מניעה ממנו לבוא לתפילות ולשיעורים, או אפילו אם מצריכה אותו להוצאות מרובות שמקשות עליו בעבודת ה'.

"כה תאמר לבית יעקב ותגד לבני ישראל, אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים ואביא אתכם אלי".

נאמר בחז"ל בית יעקב אלו הנשים ובני ישראל אלו האנשים! נאמר בגמרא "אין אשה אלא לבנים אין אשה אלא ליופי אין אשה אלא לתשמישים". ר"ת בניה, יופי, תשמישים, בית! בפשוטות ושנים צריכים לבוא, אומריה, ובנים לשון תקיפה יותר וזו לשון "ותגד" קשה כגידיים.

ובכל אופן ראתה התורה לנכון להקדים את הנשים לפני האנשים על אף שכמעט רוב התורה שייכת יותר באנשים ואשה פטורה ממצוות לימוד תורה, ופטורה מכל מצוות שהזמן גרמא, ובכל זאת זכר אותה הפסוק לפני האיש! דרך אחת ליישב, ידוע המעשה עם רבי עקיבא שהתחיל מכלום והיה עשרות שנים עם הארץ, וכאשר נשא את רחל בתו של כלבא שבוע זה היה על דעת שמוכן ללכת ללמוד תורה. ומסופר בגמרא את העניות שהייתה להם, והיא הייתה בת עשירים ובכל זאת עזבה את הכל. וכאשר היו לבעלה קשיים, צחקו עליו הילדים ביום הראשון כנסו בן ארבעים לגן ילדים ללמוד א"ב, היא הייתה פולמטיקה והתומכת! ממשילה לו משלים ושולחת אותו לשוק עם חמור ועליו שתילים... בסבלנות אין קץ מראה לו שיהיה בסדר! ולבסוף יצא משם התנא הגדול שראוייה התורה להינתן על ידו, רבי עקיבא! שאמר "שלי ושלכם שלה היא".

ואם כן לא פלא שכתבה התורה קודם את האשה ללמדה מן הסתם היית שמחה מאוד לראות את בעלך יושב ולומד תורה, ומקדיש זמן רב יותר לשיעורי תורה, ואומר תורה בשולחן שבת ונדם מדובר פולמטיקה... דע! דע! הכוח בידך! אם האשה תרצה בזה היא תהפוך גם את ים הארץ לגידול הדור... הביא בספר 'אוצר הדרשות הקצרות' בשנת תרע"ד נסעו שני ילדי העיר ראדן עם משפחתן לאמריקה לצרכי פרנסה. הניסיונות היו קשים מנשוא, הפרנסה לשמרי שבת הייתה קשה כפליים! אך משפחה דידן הייתה חזקה ולא נכנעה, עד שמצאה בס"ד עבודה במפעל הנשק של צבא ארצות הברית. הכל היה טוב ויפה, תנאים נוחים, והעובד ללא עבודה בשבת! כל היה יפה עד... שפרצה מלחמת העולם הראשונה ארה"ב נכנסה לסחרור מול מלחמה עם הגרמנים ובא המפקד ודרש מעכשיו, עבודה רציפה! שבעה ימים בשבוע, אין פרוטקציה, ואין אפשרות אחרת! מי שלא יכול - מופטור!

אלא למה כ"כ נאבקו המלאכים לא לתת את התורה, אלא יש דין של "בר מצרא" אדם מחוייב למכור קודם לשכן כשהוא מבקש לקנות לפני שימכור לאחר. ולכן הייתה למלאכים טענה אנחנו כבר אלפיים שנה שכנים וקרובים לתורה ויש לנו דין "בר מצרא" לקדום לעם ישראל. אלא כיון שנאמר בגמרא [ב"מ חן] לבני אשה אין דין בר מצרא כי אין דרכה לחזר אחר שדה אינו מחוייב להקדים את שכניו על פניה של אשה הבאה לקנות. ולפי"ז אם היה בא אי מי לקחת את התורה הייתה לה למלאכים תביעה לקיים דין "בר מצרא" אך כעת שמשה שהוא "ילוד אשה" בא לקבל את התורה, הבינו המלאכים שנסתמה להם האפשרות על כל הוא ילוד אשה ואין לה דין "בר מצרא".

ניסיון קשה מנשוא, אחרי שהרגישו את האושר והעושר היה קשה לחשוב אחרת. וכך מגיע ליל השבת הראשון... אומר הבעל לאשתו אחרי סעודת שבת, "אשתי היקרה, מחר אל תחכי לי לסעודה... אני אגיע לצעיר רק בערב אחרי העבודה... ניפגע בתבדלה... במטען זה פיקוח נפש!".

בכל אופן בפרשה זו עם ישראל זוכה לקבל את התורה, הבעיה העקרת של תמיד מרגישים שזו מתנת... ואם זה כבוד, אם זה עול, זו מתנת חלילה גוומה. ובפרט בימים אלו שאין לך יום שאין קללתו מרובה מחבורו, אין לנו שיר אלא דברי התורה הזאת, להצילנו מכל מיני מרעין בישין. והתורה כוללת כל הטובות שבעולם, ולפעמים רואים את זה מיד.

אשתו שתקה ולא הגיבה. אך באמצע הלילה היא קמה בזריות, ארזה את כל הבגדים שלו ואת הנעלים שלו, והחביאה אותם במחסן.

הילד מהגון לו פוגע לו בזמן הלימוד אבל אין לו ברירה. ולכן לפחות ההשתדלות שלו הייתה במקום לחנות רחוק בחינים היה חונה ומשלים חניה בתשלום 'נגנו' כדי שהרכב יהיה צמוד לכולל ולא יתבטל הרבה מלימודו. אף שבהצטרפות של הרבה ימים זו היבאה לא פשוטה לאורך כולל... אבל העמידה בניסיון בסוף משתלמת! השבוע הוא בא ומספר לי, הוא מקבל טלפון מאחותו ללא כל הודעה מוקדמת... מה מספר הרכב שלך? חשב היא התחילה לעבוד במשטרה ורוצה לתת לו דו"ח... ואז היא אומרת לו ברגע זה רשמתי לך את הרכב על יגנכה! אנשים מוכנים לשלם על זה אלפי שקלים ומהיום יש לו חניה חינם... בלי השתדלות וכלי מאמץ, רק הקרבה לתורה והישועה מגיעה! **שבת שלום.**

הבעל קם בבוקר, מחפש מחפש ולא מצא את הצידו... הוא מבין יד מי במעל... הוא פונה לאשתו ודורש ממנה הסבר! אמרה לו אשתו, אני יודעת שפיקוח נפש דוחה שבת, בפיקוח נפש אוכלים חויר, פיקוח נפש דוחה גם את יום הכיפורים, אם זה מצטער פיקוח נפש אתה יכול לצאת לעבודה גם עם פיגמה עם פסים ועם הקרוקס הכתומות שלך... זה הכוח של אשה שהצילה את בעלה! אבל זו שיחת מוסר של השקפה כמה פעמים אנחנו מלאים תירוצים בוותורים על מצוות כי זה אונס, אין ברירה, אבל על דברים שחשובים לנו לא בטוח שהיינו אומרים אותו הדבר. אבל לפני שהנשים קוראות ומתלהבות מהכוח שלהם, צריך לדעת שלכל מטבע יש שני צדדים! אומר המדרש, מפני מה

זמני תפילות בביה"כ:

ימות השבוע:	יום שבת:
שחרית: 7:30	מנחה ער"ש: 16:55
מנחה גדולה: 13:15	שחרית: 8:00
מנחה קטנה: 16:25	מנחה שב"ק: 16:45
ערבית: 16:45	ערבית מוצ"ש: 17:53

שיעורי תורה:

א-ה: 8:10 - 9:00 - גמרא מסכת סנהדרין עם הרב משה גבאי.
א,ג,ד: 20:00 - 21:30 - מדרשה לנוער עם ר' אפרים ראם.
ב: 20:00 - 21:45 - שיעור ביזרע שמשון עם ר' יצחק לוריא טהור.
שבת: 15:25 - גמרא והלכות שבת מוצא"ש: 19:30 - הלכה לנוער. עם הרב משה גבאי.

אקטואליה בפרשה:

"וקראת לשבת עונג..."

שיעור פרשת שבוע מתקיים כל יום חמישי בשעה 20:00
ע"י הרב משה גבאי שליט"א
כולם מוזמנים.

סיפורי צדיקים:

מספרים על האדמו"ר מגור בעל היאמרי אמת' זצ"ל, שנסע ברכבת יחד עם מרן החפץ חיים זצ"ל. ברצף המתינו אלפי יהודים לחזות בפניהם של שני מאורי הדור העצומים. כשהגיעה הרכבת האדמו"ר מגור עמד בחלון והושיט ידו וברך בשלום את כל קהל ההמונים. ואילו החפץ חיים נשאר יושב על מקומו וסרב לקום ולהביט על הקהל הרב שבא לכבודו. פנה האדמו"ר מגור לחפץ חיים ושאל, הלא הציבור הגדול תאסוף כאן לכבודו ולא רק לכבודי, ומדוע לא תעמדו שיוזכו לראות את זיו פניכם? השיב לו החפץ חיים כתוב בירושלמי מסכת פאה שבשמים מנכים מהזכויות על הכבוד ודברי שבח שמקבל בחייו... ענה לו היאמרי אמת' מגור, "כדאי לשבח יהודים ולגרום להם הנאה ואף אם עבור זה נפסיד חלק מהעולם הבא...". מיד קם החפץ חיים ואמר "מצווה לשמוע..."

ניתן להתקשר לשאלה והתייעצות לטל' 052-7622517

שאל את הרב

כפית חלבית מת יואא סנכספ
פאמיס אסיפ פספי כאפא אספסיפ
מה נחפס מאכל חסוב פאפאפ אל
פאלחן מאכיסו
לעניין בישולי עכו"ם נאסר רק תבשיל העולה על שולחנו של מלך. נמדד כל מקום לפי מה שנהוג שם. כי מלך גם מגוון אך יש מאכלים פשוטים שלא יביאו לפניו כלל.

אם לא נודע על בין שני הפעמים שתבח הכפית לסיר הבשר, צריך לחשב פעמיים שישים כנגד שתי ההכנסות. אך אם פיקוח נפש על בין לבין, כל ידיעה מבטלת בשישים.

אין לקרוא את העלון בשעת התפילה וקריאת התורה!

כשאני לומד עם החברותא ר' דוד, ואנחנו שחים ר' דוד מחייך ויש לו סיבה טובה. את ר' דוד, אברך תלמיד חכם בעל משפחה ברוכה ילדים, השוקד על דלתות התורה ימים ולילות, אני מכיר שנים רבות, עוד מימי ברוחתי. וכשאני רואה את חיוכו, אני מבין ומחייך גם. בואו ותחייכו גם אתם:

יום ששי, ר' דוד ואני לומדים בישיבה בירושלים. בשבת הקרובה היא השבת שאחרי שבוועת, החלטנו לשבת את השבת בעיר הקודש צפת, כך לפחות חשבנו. צפת יכולה לרומם נפש כל יהודי באשר הוא, ובוודאי את ר' דוד שרוח ה' לוהטת בקרבו וליבו חם לכל דבר שבקדושה. נתכננו לפקוד את קברי הצדיקים ולטבול לכבוד שבת במקווה הארי לכבוד הנשמה היתירה והקדושה.

הכנו תיק קטן עם בגדי שבת והגענו לתחנת האוטובוס שייקח אותנו לצפת. כשהאוטובוס הגיע, תפסנו מקום והתכוננו לדרך הארוכה. באותם ימים, כביש 6 עדיין לא היה קיים והנסיעה לצפת הייתה על פי רוב דרך כביש הבקעה. בירידות לכיוון ים המלח אמרנו את 'תפילת הדרך' בשמחה, אנו הרי נוסעים לשבת לצפת! האוטובוס כבר עשה דרכו בכביש הבקעה והתקרבו למחצית הדרך, ולעצירה המפורסמת בחינן ציפורי.

לפתע האוטובוס האט נסיעתו. נו עוד פקק, חשבו לעצמם. אך היום גדול ואין סיבה לדאגה. כשהאוטובוס עצר לחלוטין בגלל הפקק, הנוסעים החלו לזעזעו באי נוחות. התברר שהכביש נחסם בגלל הליוויה מאחד הכפרים הערביים שבבקעה. שוטר שהיה שם אמר שלא ברור מתי יפתח הכביש וזה יכול לקחת זמן רב. מידי פעם נסעו כמה רגעים ושוב עצרו. כאשר השעות חלפו וכניסת השבת קרבה, הבינו שהם בבעיה. מה שנותר להם זה לשאת תפילה לשיבוץ עולם שיזכו להגיע למקום ישוב עד בוא שבת המלכה. צפת נעשית לפתע חלום רחוק ובלתי מציאותי. עוד תפילה מעומק הלב, עוד כמה פרקי תהלים, והכביש סוף סוף נפתח. הנהג לחץ על הדוושות בעוז והחיש את האוטובוס ליעדו. כעת כבר ברור שבצפת הם לא יהיו בשבת, אבל היכן הם כן יהיו?

הדקות נוצפות, שעת כניסת השבת מתקרבת. ראו את השמש צונחת אט אט מטה, ודמינו את הכנות האחרונות שנעשות בבתי משפחותיהם, ואילו הם עדיין באוטובוס כשבגדי החול לגופם והמוקצה בכיסם. על טבילה במקווה הארי"י כבר לא חלמו, הם יסתפקו במקום ישוב עם שומרי תורה. שעה לפני כניסת השבת, הם החליטו לרדת מהאוטובוס בטבריה ליד קברו של רבי מאיר בעל הנס. בטבריה הם לא הכירו איש, וגם לא את טבריה עצמה. אך להישאר באוטובוס לשעת נסיעה נוספת ולהסתכן שלא יגיע לצפת בזמן, זה לא אפשרי!

נזכרו שבחרו מהישיבה, סיפר להם על דוד שגר בשיכון ד' בטבריה. נלך אליו חשבו לעצמם, וניחן אצלו את דברי המוקצה ומשם נלך לבית הכנסת. יהודים טובים ודאי יזמינו אותם לביתם. לא אך להגיע לשיכון ד' הם לא ידעו. ניסו לעצור מכוניות ולברר כיצד להגיע לשם. לאחר דקות מספר, עצרה מכונית שיצאה מקברו של ר' מאיר בעל הנס, בתוכה זוג חילונים ששאלו לבקשתם. הכנסו למכונית ואנחנו ניקח אתכם למחוז הפכפכ. כשהחלו לנסוע, התברר שהנהג לא מכיר את הדרך. עצר ליד מונית ושאל את הנהג המונית איך מגיעים לשיכון ד'! הנהג שמע את דבריו, סובב את מכוניתו לכיוון המדובר והמשיך בנסיעה. ראו, הוא אמר לבחורים, האמת שאני צריך לנסוע לכיוון השני ונהג המונית אמר שזו נסיעה של רבע שעה, אבל כשראינו אתכם, אמרתי לאשתי שאתם בטח מהמרים להגיע לפני שבת. אז בואי ונעשה מצווה וניקח אותם ליעדם, ובזכות זה 'הי' יעזר שתיאה לידה קלה והכל יעבור בשלום. וגם אתם תתפללו, נכון! סיימם הנהג את דבריו והבחורים כמוזבנו נענו בשמחה לבקשתו.

כשהגיעו לשכונה ד', הנהג הוריד אותם ונחפו ליעדו. הסתכלו לימין ושמאל, מאין יבוא עורם. עוד 10 דקות והשבת נכנסת. איך הם ימצאו את אותו דוד שמי יודע אם בכלל עדיין גר בשכונה זו. לפתע ראו בחלון בית לידו עמדו, פמוטות עם נרות שבת. בלי לחשוב פעמיים דפקו בדלת, רק כדי לבקש להניח את דברי המוקצה שלהם, ולשאל היכן בית הכנסת הקרוב!

הלב דפק גם כן, מי יודע על דלתו של מי הם דופקים! ילד חניני עטור כיפה ופאות, ילד של תלמוד תורה! פתח את הדלת. אבא בבית, שאלו! רק רגע אמר הילד ונעלם אי שם בבית הגדול והמרווח. כנראה שהיו לו עיסוקים וטרדות חשובים יותר והוא שכח לקרוא לאביו. כך הם עמדו ליד הדלת שבע דקות תמימות עד שהילד עבר שוב ליד הדלת ונזכר ששכח לקרוא לאביו שהגיע מיד כשהוא כבר בחשו מגבעת וחליפת שבת. אנחנו רק רוצים להניח את דברי המוקצה, הם אמרו לו. מבט מהיר של בעל הבית הנובו, הבהיר לו את מצב העניינים והוא פנה אליהם בחיוך רחב. ברוכים הבאים אורחי היקרים.

דינו ויודיו ונפילת אפיים:

- * גם מי שטאנס ומתפלל יחיד בביתו יש לו לומר ויודיו, אך י"ג מידות יאמר בטעמי המקרא כי אין אומרים י"ג מידות ללא מניין.
- * אין להפסיק בין תפילה לנפילת אפיים והמפסיק גורם שלא לתקבל תחינתו.
- * בשעת הוידוי צריך לעמוד, ולהצמיד רגליו כמו בתפילת שמונה עשרה.
- * אם קורא הכל מרח במרוצה הרי זה בא לתקן ונמצא מקלקל, ויש לומר במתינות ולחשוב כל מילה על מה הוא מתוודה. ויש לשחות מעט בעת הוידוי.
- * יש מחלוקת במניין י"ג מידות של רחמים ולכן עדיף לא למנות אותם באצבעותיו כדי לא להכריע מה בדיוק כלול בי"ג אלו.
- * מי ששומע ציבור האומרים י"ג מידות חייב לעמוד ולומר עמהם.
- * יש לומר ויודיו גם בימי פטירת הצדיקים ואין דינם כלי"ג בעומר הילולת רשב"י.

הבית הצניכם וכך גם מקומכם לסעודות השבת. הניחו את חפציכם, לבשו בגדי שבת וביד הצטרפו לבעל הבית והלכו יחד עימו לבית הכנסת. מארחם התגלה כאדם לבבי ביותר. הוא סיפר להם שרק היום בצהריים, הוא ואשתו נחתו בשדה התעופה בחזרה מנסיעה לקברי צדיקים באוקראינה. הטיסה הייתה אמורה להיות אתמול בלילה אך תקלה גרמה לטיסה להיחזר עד לשעות הבוקר. פיזרו את הילדים דרך הטלפון שיתארו לשבת אצל הדודים כי לא ידעו מתי יגיעו. רק הילד הקטן בחר לחזור הביתה כשמע על בואנו.

מיד כשחזרנו, נסענו לקנות אוכל מוכן לשבת. הפתעתנו כשהגענו לביתנו, ראינו שהדודים שלחו לנו מכל טוב, כך שביתנו מלא במיטב המאכלים, ומה יותר טוב מלהאכיל בחורי ישיבות תלמידי חכמים. רגע לפני שנכנסו לבית הכנסת, אמר להם בארשת פנים מזינית. המתפללים יזהו שאתם אורחים וינסו למשוך אתכם אליהם לסעודה. אני מזהיר אתכם, אתם האורחים שלי!

התפילה הסעודה עברו עליהם בטוב ובנעימים. בעל הבית סיפר להם שכאשר נתקעו שעות ארוכות באוקראינה, לא היה להם מה לאכול. אחד היהודים שפגשו שם במזיבוב, הזמין אותם לסעודה! שכללה קרקרים וטונה. התרגשנו מאותה ארוחה כי היא ניתנה מהלב, והחלטנו, שגם אנחנו צריכים לעשות איזו הכנסת אורחים בעלת משמעות. והנה, כמה שעות לאחר מכן אתם דופקים בדלת. אתם ממש האורחים של הבעל שם טוב, אמר בחיוך. בעל הבית התגלה כתלמיד חכם היודע ספר והם התפללו בחידושים על פרשת השבוע מתובלים בסיפורי צדיקים. הם גילו שגם בטבריה שבת יכולה להיות מיוחדת במינה.

למחרת, לאחר תפילת שחרית של שבת, חששו של בעל הבית התממש. רב בית הכנסת, הלוא הוא רבה של טבריה הרב דוד פרץ זצ"ל, פנה אליהם והפציר בהם להיות אורחי לסעודת השבת. בפני רב העיר ואורחם כבר לא יכלו לסרב, ובליט ברירה הוא פטר אותם מאזהרתו תוך שהוא מבקש אותם שלא לשכוח לחזור אליו אחרי הסעודה, לסעודת מיני תרגיאה ולהתפלל בדברי תורה.

הסעודה בביתו של הרב עברה עליהם בהתרוממות רוח כשהרב והרבנית נותנים להם שפע מאכלים ורתינים וגשמיים, תוך כדי שהם מדגישים וחוזרים בפניהם על הזכות הגדולה שנפלה בחלקם לארח לסעודת שבת תלמידי חכמים כשאלה. השבת המשיכה בבית מארחם בהתרוממות נפלאה. במוציא שבת נפרדו ממיטיבם כשפיהם לא הפסיק להודות על האירוח הנפלא. ואף המארחים ענו לעומתם, שבזכותם ובזכות האירוחים של הבעל שם טוב, עברה עליהם שבת מרוממת ביותר.

עשרה ימים לאחר מכן עשה ר' דוד את דרכו שוב לעיר טבריה. הפעם הוא נסע לשם עם כל משפחתו לשמחת אירוסיו עם בתו של בעל הבית. השמחה הייתה רבה ביותר, ויד ה' בשידוך הייתה ניכרת לכל. רבה של העיר, הרב פרץ זצ"ל בא לאחל ברכת מזל טוב בהתרגשות רבה, הלא הוא מכיר לא רק את משפחת הכלה אלא גם את החתן בכבודו ובעצמו. כשחזר לשישיה כחתן ישב עם חברו להעלות זיכרונות מהנסיעה ההיא. אמרתי לר' דוד, "זה הזמן לגלות לך", "לגלות מהי" שאל החתן בפליאה. "תראה", אמרתי לו בעדינות, "אתה לא בדיוק בן שמונה עשרה, וכידיד נאמן שלך, חשבתי לעצמי איך אוכל לסייע לך לצאת מחבלי רוקותך, וקובלתי על עצמי ללמוד לזכותך שתי הלכות בספר חפץ חיים במשך ארבעים יום". "יישר כוח גדול!" קפץ החתן ונתן חיבוק אמיץ לחברו, "רגע עוד לא סיימתי", המשכתי, "ליל השבת ההיא, היה יום הארבעים..."

בניין עדי עדי:

היום הנושא! פחד של גברים!

מצד אחד בא לו לעזור, רק היום לשטוף, לעשות כלים, לבשל... אבל יש לו פחד, עשית - את הסתבך... פעם אחד היא תראה שאני יודע, ומאז זה לא יגמר, יותר נכון זה הסוף שלי... רק בקשות, ו-א כשאתה רוצה אתה יודע... וכו'.

זכרי! הוא אוהב להפתיע, לא אוהב שמחר זה ישמש נגדו!!!

היה אדם אחד [לא משנה מאיזה עדה...] סחב על החמור שלו מאה אבטיחים, החמור היה רגע לפני קריסה, רועד כולו לחש לאיש העומד לידו, "אתה יכול בחבקך לדבר עם הבעל הבית שלי שלא יגזים עם האבטיחים על הגב שלי?!"

זה עוד רגע תסתבך... חמור מדבר! לא היה מאז ההיסטוריה של בבלם... לא הבנתי פנה האיש לחמור, אם אתה כזה חמור מופלא, למה לא תיגש אתה בעצמך לבעל הבית שלך?

אתה נורמלי?! השיב החמור! "אם הוא ידע שאני מדבר הוא גם ידרוש שאלך ואצק אבטיח בשקל...!"

פינת ההלכה:

דינו ויודיו ונפילת אפיים:

- * גם מי שטאנס ומתפלל יחיד בביתו יש לו לומר ויודיו, אך י"ג מידות יאמר בטעמי המקרא כי אין אומרים י"ג מידות ללא מניין.
- * אין להפסיק בין תפילה לנפילת אפיים והמפסיק גורם שלא לתקבל תחינתו.
- * בשעת הוידוי צריך לעמוד, ולהצמיד רגליו כמו בתפילת שמונה עשרה.
- * אם קורא הכל מרח במרוצה הרי זה בא לתקן ונמצא מקלקל, ויש לומר במתינות ולחשוב כל מילה על מה הוא מתוודה. ויש לשחות מעט בעת הוידוי.
- * יש מחלוקת במניין י"ג מידות של רחמים ולכן עדיף לא למנות אותם באצבעותיו כדי לא להכריע מה בדיוק כלול בי"ג אלו.
- * מי ששומע ציבור האומרים י"ג מידות חייב לעמוד ולומר עמהם.
- * יש לומר ויודיו גם בימי פטירת הצדיקים ואין דינם כלי"ג בעומר הילולת רשב"י.

זכות העלוז:

לרפואת משה עומר בן כרמית * ואברהם מרדכי בן מיכאל *
להצלחת ליאור בן פינה * להצלחת יעקב אריה בן אסתר *
ומשפחתו * רפואה שלימה ליונה בת מרים * רפואה שלימה *
ההצלחה לאליעזר בן נעמי ואסתר בת אמה * עדי בת יונה חזרה *
בתשובה וזיווג הגון. * להצלחתם של מיקה ועידו בני חגית.

ניתן להקדיש להצלחה, לרפואה ולע"ז על ידי שותפות בסך 50 ש"ח בהוצאת העלוז במלפון: 058-3123124